

**Silvertonkruin
Gemeenskapskerk**
Gewortel in Christus. Vernuwe deur die Gees.

VAN EREDIENS TOT EREDIENS

Genoeg vir vandag

Sewe dae om God se sorg te ontvang, genoeg te leer ken en met oop hande te leef

20-26 September 2026

Sewentiende Sondag van Koninkrykstyl

Eksodus 16:2-15 | Psalm 105:1-6, 37-45 | Filippense 1:21-30 | Matteus 20:1-16

‘Kyk, Ek gaan vir julle brood uit die hemel laat reën.’

Eksodus 16:4

Hoe om hierdie week te gebruik

Die God wat Israel uit Egipte bevry het, laat hulle nie in die woestyn aan hulleself oor nie. Hy hoor hulle vrees, gee brood en leer hulle om dag vir dag as vry mense te leef.

Hierdie gids is veral vir individuele volwasse gebruik saamgestel, maar kan ook met 'n eggenoot, vriend of geloofsgroep gedeel word. Lees die aangeduide Skrifgedeelte stadig. Jy hoef nie elke vraag af te handel nie. Kies die vraag wat jou eerlik laat stilstaan, voer die eenvoudige geloofshandeling uit en sluit met die gebed af. Die doel is nie om sewe lesse te voltooi nie, maar om jou hele lewe weekliks onder God se Woord te plaas.

DIE GEESTELIKE REIS DEUR DIE WEEK

SO Onthou Wanneer Egipte veiliger lyk	MA Hoor Genade begin by God	DI Ontvang Brood vir vandag	WO Herken Wat is dit?
DO Deel Genoeg vir elkeen	VR Rus Die gawe van ophou	SA Bewaar Onthou wat jou gedra het	

God se sorg bevry ons nie van afhanklikheid nie. Dit bevry ons van die slawehuis se angs en leer ons om van sy genade afhanklik, teenoor mekaar verantwoordelik en dankbaar binne sy genoeg te leef.

'N EENVOUDIGE RITME

- 1 Lees** Lees die Skrifgedeelte stadig, verkieslik hardop.
- 2 Luister** Let op wat jou troos, ontstel, uitdaag of laat weerstand bied.
- 3 Dink** Kies een oop vraag en antwoord eerlik, sonder 'n netjiese geloofsantwoord.
- 4 Leef** Voer die konkrete geloofshandeling uit as antwoord op God se genade.
- 5 Bid** Staen persoonlik voor God met jou waarheid, nood en hoop.

SONDAG

Wanneer Egipte veiliger begin lyk

LEES VANDAG

Eksodus 16:2-15 | Lees ook Eksodus 14:10-14 en 15:22-27

OORDENKING

Eksodus 16 begin skaars 'n maand nadat Israel uit Egipte weggetrek het. Die see het oopgegaan, Farao se mag is gebreek en die volk het 'n bevrydingslied gesing. Nou lê die Sinwoestyn tussen Elim en Sinai voor hulle. Daar is nie landerye, winkels of 'n sigbare voorraadkamer nie. Wanneer die kos min raak, mor die hele geloofsgemeenskap teen Moses en Aäron.

Hulle honger is nie denkbeeldig nie. Die Bybel bespot nie 'n leë maag of die angs van iemand wat nie weet hoe die maand se kos, vervoer of elektrisiteit betaal gaan word nie. Tog wys die woorde van die volk hoe vrees 'n mens se geheue kan herskryf. Egipte word skielik die plek waar hulle by vleispotte gesit en volop brood geëet het. Die slawearbeid, die swepe en die bedreiging van hulle kinders verdwyn uit die herinnering. Wat bekend was, begin veiliger lyk as die vryheid wat nog geleer moet word.

Die aanklag is skerp: Moses en Aäron het hulle glo die woestyn ingebring om almal van honger te laat sterf. Hulle praat asof die Here wat hulle uitgelei het, nou verdwyn het. Dit is meer as 'n eerlike klaaglied; dit is 'n wantrouige vertolking van die hele reis. Eerlike gebed sê: 'Here, ons is bang en honger.' Morring besluit reeds: 'Ons is alleen, ons leiers is teen ons en die verlede was beter.'

Ons eie Egipte dra dikwels 'n bekende gesig. Onder druk verlang ons terug na 'n werkplek wat ons uitgeput het, 'n verhouding waarin beheer as veiligheid aangebied is, of 'n gewoonte waarvan Christus ons begin bevry het. Die ou patroon was skadelik, maar voorspelbaar. Die nuwe pad vra vertroue sonder dat die hele roete sigbaar is.

Iain Provan se uitleg van Eksodus help ons om bevryding as méér as 'n ontsnapping te verstaan: die Here vorm voormalige slawe tot 'n volk wat onder sy goeie heerskappy kan leef. Die woestyn is nie 'n bewys dat die uittog misluk het nie. Dit is die plek waar Israel moet ontdek dat Farao nie meer hulle broodheer is nie en dat die Here hulle nie sal prysgee nie.

Die eerste beweging van hierdie week is daarom nie om jou vrees weg te praat nie, maar om jou geheue eerlik te maak. Noem wat jy verloor het. Onthou ook waaruit God jou bevry het. Die pad vorentoe word nie veilig omdat jy alles kan sien nie; dit word draaglik omdat die Bevryder saam met sy volk trek.

Vrees kan die slawehuis mooier onthou; genade leer ons om vryheid dag vir dag te ontvang.

GESELS OF DINK HIEROOR

- LEEF DIT VANDAG**

GEBED

ONS NOTAS EN GEBEDSAKE

MAANDAG

God hoor voordat ons reg praat

LEES VANDAG

Eksodus 16:4-12 | Lees ook Psalm 105:37-45 en Nederlandse Geloofsbelydenis, Artikel 13

OORDENKING

Die verrassendste woord in Eksodus 16 is nie 'manna' nie, maar 'gehoor'. Die Here sê twee maal dat Hy Israel se gemor gehoor het. Hulle het nie mooi gebid, hulle vrees reg verwoord of eers berou getoon nie. Tog antwoord God met kwartels in die aand en brood in die môre. Genade begin by God, nie by die gehalte van hulle geloof nie.

Dit beteken nie dat hulle gemor onbelangrik is nie. Moses en Aäron maak duidelik dat die volk uiteindelik teen die Here mor. Wantroue verwring hulle beeld van God en plaas 'n ondraaglike skuld op menslike leiers. Tog wag God nie totdat hulle houding volmaak is voordat Hy sorg nie. Hy gee wat hulle nodig het en gebruik juis die gawe om hulle te leer wie Hy is: 'Dan sal julle besef dat Ek die Here julle God is.'

Hier sien ons die gereformeerde oortuiging dat God se genade eerste kom. God se goedheid word nie deur ons vertroue wakker gemaak nie; sy goedheid wek vertroue. Hy red nie omdat ons reeds reg reageer nie. Hy kom na mense wie se harte nog deur die slawehuis gevorm is en begin hulle deur sy Woord en sorg hervorm.

Die brood is daarom tegelyk gawe en oefening. Die Here sal elke dag brood laat reën, 'sodat Ek hulle kan toets of hulle my voorskrifte wil nakom of nie'. Dit is nie 'n eksamen waarmee Israel kos moet verdien nie. Hulle ontvang reeds voordat hulle geleer het. Die toets bring aan die lig of hulle die nuwe ritme van vertroue sal aanvaar: genoeg vir vandag, 'n dubbele porsie voor die rusdag en geen angstige opgaring teen God se bevel nie.

Artikel 13 van die Nederlandse Geloofsbelydenis bely dat God sy skepping 'nie laat vaar of aan die toeval of geluk oorgegee het nie'. Eksodus 16 maak daardie belydenis tasbaar. God se voorsienigheid is nie 'n belofte dat gelowiges nooit 'n woestyn sal betree nie. Dit is die troos dat die woestyn nie buite sy regering en sorg lê nie.

Soms kan ons net 'n onvolmaakte gebed bid: 'Here, ek weet nie hoe om U hierin te vertrou nie.' Hierdie teks nooi jou om dit te bid. God hoor meer as wat jy netjies kan formuleer. Sy genade verskoon nie alles wat jy sê of doen nie, maar dit ontmoet jou voordat jy jouself reggekry het en lei jou verder.

God se genade wag nie vir volmaakte vertroue nie; dit kom eerste en leer ons om te vertrou.

GESELS OF DINK HIEROOR

- Wat verander wanneer jy raaksien dat God die volk se gemor hoor, maar hulle nie aan hulle swak geloof oorlaat nie?
- Waar probeer jy tans eers jou houding, geloof of lewe regkry voordat jy dit waag om God om hulp te vra?
- Vir 'n huishouding: Hoe kan julle hierdie week beter luister na die nood onder iemand se skerp of ongeduldige woorde, sonder om seermaaktaal goed te praat?

LEEF DIT VANDAG

Bid vandag 'n onopgesmukte gebed van hoogstens vier sinne: 'Here, dit is wat ek nodig het... Dit is wat ek vrees... Dit is waar ek U wantrou... Hoor my en leer my u weg.' Bly daarna een minuut stil.

GEBED

Getroue God, U hoor my nog voordat my woorde netjies is. Dankie dat u genade nie op die krag van my geloof rus nie. Ontbloot die wantroue en beskuldigings wat in my vrees skuil, maar laat my nie daarin vassteek nie. Voed my, vorm my en leer my om in die woestyn te weet dat U die Here my God is. Amen.

ONS NOTAS EN GEBEDSAKE

DINSDAG

Brood vir vandag

LEES VANDAG

Eksodus 16:4-5, 13-18 | Matteus 6:9-13 | Heidelbergse Kategismus, Vraag en Antwoord 125

OORDENKING

Die Here belowe nie in Eksodus 16 'n pakhuis vol manna wat Israel self kan beheer nie. Die volk moet 'genoeg vir elke dag' bymekaarmaak. Mōre se manna kan nie vandag besit word nie. Elke oggend word dieselfde eenvoudige beweging nodig: opstaan, uitgaan, ontvang en bymekaarmaak wat vir daardie dag nodig is.

Daaglikse brood is nie luie afwagting nie. Israel moet gaan optel, meet en voorberei. God se sorg en menslike arbeid word nie teen mekaar afgespeel nie. Ons werk, maak begrotings, plant, koop, kook en vra hulp. Tog kan geen hoeveelheid arbeid lewe uit niks voortbring of mōre heeltemal beveilig nie. Die manna leer die volk om ywerig te wees sonder om hulle werk tot 'n afgod te maak.

Jesus plaas dieselfde ritme in die Ons Vader: 'Gee ons vandag ons daaglikse brood.' Let op die twee klein woorde: vandag en ons. Ons vra nie vir 'n lewe waarin ons God nooit weer nodig het nie. Ons vra dat die Vader vandag sal voorsien. En ons bid nie slegs vir my brood nie, maar vir ons s'n. Die gebed maak my buurmens se leë kas, 'n kollega se onbetaalde loon en 'n kind se honger ook deel van my gebed.

Die Heidelbergse Kategismus verduidelik hierdie bede as 'n gebed dat God ons 'met alles wat vir die liggaam nodig is' sal versorg, sodat ons erken dat Hy die enigste Bron van alles wat goed is. Dit voeg by dat ons sorg en arbeid, selfs God se gawes, ons sonder sy seën nie kan baat nie. Dit is geen minagting van werk nie; dit is 'n bevryding van die las om onself deur werk te probeer red.

Vir baie Suid-Afrikaanse huishoudings is 'vandag' nie 'n mooi geestelike beeld nie, maar die tydperk waarvoor daar werklik kosgeld is. Hierdie teks gee niemand die reg om nood met 'n vinnige 'vertrou net' af te maak nie. God se antwoord kom as werklike brood, en Hy roep sy gemeenskap om deel van daardie antwoord te wees. Om vir daaglikse brood te bid terwyl ons 'n ander se nood doelbewus miskyk, trek die woord 'ons' uit Jesus se gebed.

Vandag hoef jy nie die hele maand, loopbaan of lewenspad in jou hand te hê om getrou te leef nie. Vra: Wat het God vir vandag gegee? Wat is vandag my verantwoordelike taak? En wie se brood het Hy moontlik ook aan my sorg toevertrou?

Daaglikse brood is nie 'n bewys dat ons alles beheer nie; dit is 'n teken dat die Vader ons vandag dra.

Brood vir vandag

- Watter deel van môre probeer jy vandag reeds beheer, en wat doen daardie poging aan jou liggaam, gebed en verhoudings?
- Watter gewone gawe - kos, werk, hulp, tyd of krag - kan jy vandag as voorsiening ontvang eerder as vanselfsprekend aanvaar?
- Vir 'n egpaar of gesin: Wanneer julle 'ons daaglikse brood' bid, wie buite julle eie huis behoort bewustelik by die woord 'ons' ingesluit te word?

Sit voor een maaltyd die brood of kos 'n oomblik onaangeraak op die tafel. Noem hardop drie hande waardeur God dit voorsien het - byvoorbeeld 'n boer, winkelwerker, inkomsteverdiener of kok. Kies daarna een konkrete manier om hierdie week iemand anders se tafel ruimer te maak.

Ons Vader, gee ons vandag ons daaglikse brood. Dankie vir die gewone gewone waardeur U ons dra en vir die mense deur wie dit by ons uitkom. Bevry my van angstige beheer en selfgenoegsaamheid. Seën my werk, leer my om hulp te ontvang en maak my hand oop sodat 'ons brood' ook my naaste kan bereik. Amen.

WOENSDAG

Leer om die gawe te herken

LEES VANDAG

Eksodus 16:13-15, 31 | Deuteronomium 8:2-3 | Johannes 6:30-35

OORDENKING

Wanneer die dou verdamp, lê daar iets fyn en korrelrig op die grond. Israel sien dit, maar herken dit nie. Hulle vra vir mekaar: 'Wat is dit?' Die naam manna hou waarskynlik verband met hierdie vraag. Die gawe uit die hemel kom sonder 'n bekende etiket en pas nie by die vorm waarin hulle brood vermag het nie.

Moses antwoord nie met 'n natuurwetenskaplike verklaring nie. Hy gee 'n geloofsduiding: 'Dit is die brood wat die Here vir julle gegee het om te eet.' God se Woord leer die volk hoe om na die vreemde wit laag op die aarde te kyk. Sonder daardie woord is dit net 'n raaisel; deur die belofte word dit as gawe ontvang.

Ons mis God se sorg soms omdat ons net een vorm daarvan kan herken. Ons het vir 'n vaste oplossing gevra en ontvang genoeg krag vir die volgende gesprek. Ons het vir onafhanklikheid gevra en 'n mens ontvang by wie ons hulp moet vra. Ons het vir spoed gevra en kry 'n wagtyd waarin 'n besluit ryp word. Nie elke teleurstelling moet haastig as 'n verborge geskenk verklaar word nie. Die teks leer eerder dat God se werklike gawes soms onderskeiding en 'n nuwe naam nodig het voordat ons hulle kan ontvang.

Deuteronomium 8 kyk later terug en sê dat die manna Israel geleer het dat 'n mens nie van brood alleen leef nie, maar van alles wat uit die Here se mond kom. Dit verklein nie liggaamlike honger nie. Dit wys dat brood sy diepste betekenis verloor wanneer ons die Gewer vergeet. Die volk se lewe rus nie uiteindelik op die manna nie, maar op die God wat beloof, spreek en voorsien.

In Johannes 6 bring Jesus die verhaal tot sy volle diepte. Die skare vra weer vir brood uit die hemel, maar Jesus sê dat sy Vader die ware brood gee wat aan die wêreld lewe skenk. Daarna verklaar Hy: 'Ek is die brood van die lewe.' Christus is nie bloot die Een wat gawes uitdeel nie; Hy gee Homself. In sy kruis en opstanding ontvang ons die lewe wat geen salaris, voorraad of voorspoed kan verseker nie.

Hierdie evangelie gee ons nie toestemming om materiële nood te vergeestelik nie. Die Jesus wat Homself die brood van die lewe noem, voed ook honger skares. Woord en brood, geloof en barmhartigheid, hoort bymekaar. Vra vandag nie net: 'Wat is dit?' nie, maar ook: 'Here, hoe leer u Woord my om hierdie gawe te herken en reg te gebruik?'

Geloof herken nie elke gawe op sig nie; God se Woord leer ons sê: Dit is brood uit die Here se hand.

GESELS OF DINK HIEROOR

LEEF DIT VANDAG

GEBED

ONS NOTAS EN GEBEDSAKE

DONDERDAG

Genoeg is 'n woord vir ons

LEES VANDAG

Eksodus 16:16-21 | 2 Korintiërs 8:9-15 | Matteus 20:1-16

OORDENKING

Wanneer Israel die manna begin optel, gebeur iets merkwaardigs. Party maak baie bymekaar en ander min, maar wanneer dit gemeet word, het dié met baie nie te veel nie en dié met min nie te min nie. Elkeen het volgens die behoefte van sy of haar tent. God se genoeg is nie 'n privaat voorraad waaroor elkeen afsonderlik beskik nie; dit word binne 'n hele gemeenskap sigbaar.

Johannes Calvyn skryf oor hierdie gedeelte dat 'alles wat ons besit, soos die manna, uit God se milddadigheid vloei' - 'n eie Afrikaanse vertaling van sy kommentaar op Eksodus 16. Daarom is besit nooit bloot 'n verhaal van my verdienste nie. Vermoë, geleentheid, gesondheid, grond, opvoeding en die arbeid van ander lê reeds agter wat ek myne noem.

Paulus haal Eksodus 16:18 in 2 Korintiërs 8 aan wanneer hy gemeentes oor mededeelsaamheid leer. Hy vra nie dat sommige gebrek moet ly sodat ander gemaklik kan leef nie. Hy soek billikheid: die een se huidige oorfloed kom die ander se tekort tegemoet, en later kan die beweging omkeer. Die manna word dus 'n patroon vir 'n kerk waarin genade deur werklike begrotings, kos, tyd en ondersteuning beweeg.

Hier moet ons twee verkeerde gevolgtrekkings vermy. Die teks veroordeel nie elke vorm van spaar of verantwoordelike voorsiening nie; voor die rusdag moet Israel juis vooruit beplan en 'n dubbele porsie bymekaarmaak. Dit romantiseer ook nie armoede nie. Gebrek is nie geestelik mooier as genoeg nie. Wat ontbloot word, is die angste wat meer as genoeg wil vasgryp terwyl 'n ander langsaan te min het.

In 'n samelewing met diep ongelykheid kan 'genoeg' nie net 'n private gevoel wees nie. By die werk raak dit aan billike vergoeding, erkenning van ander se bydrae en die manier waarop mag gedeel word. Tuis raak dit aan wie tyd kry om te rus, wie onsigbare versorgingswerk dra en wie altyd laaste bedien word. In die gemeente raak dit aan die vraag of hulp die ontvanger se menswaardigheid bewaar en werklike deelname moontlik maak.

Die evangelie begin nie by ons ruimheid nie. Paulus herinner die gemeente aan Christus wat ter wille van ons arm geword het, sodat ons deur sy armoede ryk kan word. Ons deel nie om God se guns te koop of om onself as redders voor te stel nie. Ons maak ons hande oop omdat Christus Homself reeds vir ons oopgemaak het. Genade vra: Wat is vandag genoeg vir my, en wat het God deur my vir ons gegee?

God se genoeg word ons genoeg wanneer sy gawes deur oop hande beweeg.

GESELS OF DINK HIEROOR

- Waar het 'genoeg' in jou lewe ongemerk 'nog meer' geword, en watter vrees dryf daardie verskuiwing?
- Wie se arbeid, opoffering of tekort lê agter iets wat jy maklik net as jou eie verdienste beskou?
- Vir 'n egpaar of huishouding: Is geld, tyd, rus en huishoudelike werk só verdeel dat niemand gedurig te veel dra en iemand anders te min nie? Watter klein herskikking is moontlik?

LEEF DIT VANDAG

Kies een hulpbron waaroor jy werklik beskik: kos, geld, vervoer, vaardigheid, aandag of toegang. Bepaal vooraf wat vir jou verantwoordelik genoeg is en deel iets van die res op 'n manier wat die ander mens se waardigheid en keuse respekteer.

GEBED

Milddadige God, alles wat ek het, kom uiteindelik uit u hand. Vergewe my wanneer vrees my hand sluit of wanneer ek ander se bydrae vergeet. Gee wysheid om verantwoordelik te voorsien, tevredenheid om genoeg te herken en liefde om te deel. Laat Christus se selfgawe in ons huis, werk en gemeente 'n tasbare vorm kry. Amen.

ONS NOTAS EN GEBEDSAKE

VRYDAG

Die gawe van ophou

LEES VANDAG

Eksodus 16:22-30 | Markus 2:23-28 | Heidelbergse Kategismus, Vraag en Antwoord 103

OORDENKING

Op die sesde dag kry Israel 'n dubbele porsie manna. Die sewende dag is nie 'n dag waarop God se sorg ophou nie, maar 'n dag waarop die volk mag ophou. Wat op ander dae sou bederf, bly nou behoue. Die rusdag word nog vóór Sinai se Tien Gebooie in die liggaam en weekritme van die bevryde volk ingeskryf.

Dit is 'n groot verandering vir mense wat uit Farao se ekonomie kom. In Egipte was daar altyd nog stene om te maak. Selfs toe die strooi teruggehou is, het die kwota gebly. 'n Slaaf se waarde lê in produksie, en 'n heerser soos Farao sê nooit: 'Dit is genoeg; rus nou' nie. In die woestyn gee die Here nie net kos nie. Hy gee tyd wat nie verdien of opgebruik hoef te word nie.

Sommige mense gaan tog op die sewende dag uit om manna te soek. Hulle vind niks. Die leë veld ontbloot die moeite om te glo dat 'n mens kan ophou en steeds gedra word. Ons ken dit wanneer ons e-pos net gou weer oopmaak, 'n rusdag met take volpak of skuldig voel sodra ons nie nuttig lyk nie. Soms word besigwees 'n manier om te vermy wat stilte in ons sou oopmaak.

Walter Brueggemann beskryf die sabbat as weerstand teen 'n rustelose kultuur van meer. Sy punt is nie dat alle werk boos is nie, maar dat rus 'n geloofsbelydenis word: ons behoort aan die Here, nie aan die kwota nie. Ons waarde word deur God se verbond bepaal, nie deur die aantal dinge wat ons afgehandel het of die spoed waarmee ons op elke versoek reageer nie.

Die Heidelbergse Kategismus verbind die rusdag met die erediens, die bediening van die Woord, die sakramente, gebed en Christelike barmhartigheid. Rus is dus nie bloot afskakeling of selfversorging nie. Dit is ruimte om weer te ontvang, saam met die gemeente te aanbid en die Gees in ons te laat werk. Jesus sê die sabbat is vir die mens gemaak: 'n gawe wat lewe dien, nie 'n wet waarmee uitgeputte mense nog verder belas word nie.

Nie almal beheer hulle werksure nie. Versorgers, skofwerkers, ouers van klein kinders en mense in nood kan nie altyd 'n netjiese dag afbaken nie. Die uitnodiging word daarom nie 'n skuldalas nie. Soek 'n werklike grens, hoe klein ook al, waar jy kan ophou produseer en ontvang dat God God is. Help ook iemand anders om te rus; sabbat is 'n gemeenskaplike gawe.

Rus is nie leë tyd nie; dit is die liggaamlike belydenis dat God God is en ons nie.

Die gawe van ophou

- Wat vrees jy sal gebeur as jy vir 'n bepaalde tyd ophou werk, antwoord, reël of beskikbaar wees?
- Watter stem laat jou waarde van jou produktiwiteit afhang, en wat sê die God van die sabbat daarteenoor?
- Vir 'n huishouding: Wie kry maklik rus in julle huis en wie moet dit moontlik maak? Hoe kan julle rus hierdie naweek billiker deel?

Baken vir vandag of môre 'n haalbare rusruimte af - twintig minute of 'n langer tyd. Skakel een bron van eise af. Moenie die tyd gebruik om agterstallige werk in te haal nie. Ontvang iets wat lewe gee: stilte, 'n stap, 'n gesprek, musiek of rustige Skriflesing.

God van die sabbat, U werk en sorg ook wanneer ek ophou. Bevry my van die kwota wat in my kop
bly praat en van die skuld wat aan rus kleef. Gee beskerming en verligting aan mense wat min
beheer oor hulle tyd het. Leer ons om mekaar se laste te dra en u rus as vry mense te ontvang.
Amen.

SATERDAG

Onthou wat jou gedra het

LEES VANDAG

Eksodus 16:31-36 | Psalm 105:1-6, 37-45 | Johannes 6:47-51

OORDENKING

Aan die einde van die manna-verhaal gee die Here 'n besondere opdrag: 'n kruik met 'n volle maat manna moet vir die komende geslagte bewaar word. Die brood wat elke oggend verdwyn het, kry nou 'n plek in Israel se geheue. Kinders wat later nie self daardie eerste oggend in die woestyn beleef het nie, moet kan hoor: 'Dit is waarmee die Here ons gevoed het toe Hy ons uit Egipte gelei het.'

Die kruik is nie 'n gelukbringer nie. Israel mag nie die ou manna gebruik om God se teenwoordigheid te beheer nie. Dit is 'n getuienis. Die verskil is belangrik: 'n afgod belowe beheer, maar 'n teken rig die geheue op die lewende God. Die volk leef nie van 'n voorwerp uit die verlede nie; hulle leer om die Here wat toe getrou was, nou te vertrou.

Psalm 105 doen met woorde wat die kruik met manna doen. Die psalm vertel weer hoe God sy volk uitgelei, die rots oopgemaak en brood uit die hemel gegee het. Herinnering word aanbidding: 'Prys die HERE, roep sy Naam uit; maak onder die volke sy dae bekend.' Geloof dra nie net beginsels oor nie, maar verhale van werklike nood en werklike genade.

Ons het sulke verhale nodig wanneer 'n nuwe tekort ou vrees wakker maak. Angs versamel maklik bewyse dat niks sal uitwerk nie; dankbare herinnering versamel tekens dat ons nog nooit heeltemal aan onself oorgelewer was nie. Dit beteken nie dat elke uitkoms gekom het soos ons wou nie. Party gebede dra steeds 'n oop wond. 'n Eerlike geloofsgeheue sluit ook die tye in toe God ons deur mense, behandeling, 'n grens, 'n begrafnis of bloot genoeg krag vir een dag gedra het.

Die teks sê Israel het veertig jaar manna geëet, tot by die grens van die land. God gee nie op die eerste dag al die brood vir veertig jaar nie. Hy gee sy getrouheid oor veertig jaar, een dag op 'n slag. Dit is die patroon wat ons môre weer na die erediens bring: nie 'n lewe sonder behoefte nie, maar 'n volk wat week ná week ontvang.

Johannes 6 laat ons uiteindelik nie by die kruik of die manna staan nie. Jesus Christus is die lewende brood wat uit die hemel neergedaal het en Homself vir die lewe van die wêreld gee. Wanneer ons sy dood en opstanding onthou, kyk ons nie net nostalgies terug nie. Deur die Gees ontmoet die lewende Christus ons en voed Hy ons hoop vir die pad wat nog voorlê.

Dankbare herinnering gee die hart taal wanneer môre weer soos 'n woestyn lyk.

SATERDAG - VERVOLG

Onthou wat jou gedra het

GESELS OF DINK HIEROOR

- Watter konkrete verhaal van God se sorg moet jy bewaar omdat jou huidige angs dit maklik uitwis?
- Wie het God gebruik om jou deur 'n moeilike tyd te dra, en het jy dié persoon ooit daarvan vertel?
- Vir 'n gesin of geloofsgroep: Watter verhaal behoort 'n jonger of nuwe geslag van julle te hoor - nie om julle te bewonder nie, maar om God se getrouheid te herken?

LEEF DIT VANDAG

Skep jou eie klein herinneringsteken. Plaas 'n alledaagse voorwerp, foto of kort sin op 'n plek waar jy dit sal sien. Laat dit jou herinner aan een bepaalde tyd toe God jou gedra het. Vertel die verhaal vandag aan iemand, met genoeg eerlikheid oor sowel die nood as die genade.

GEBED

God van ons uittog en ons toekoms, dankie vir die brood, mense en genade waardeur U my tot hier gedra het. Bewaar my daarvan om die verlede mooier of donkerder te maak as wat dit was. Gee my 'n eerlike geheue, 'n dankbare hart en 'n verhaal wat ander na U wys. Here Jesus, voed ons weer wanneer ons môre saamkom. Amen.

ONS NOTAS EN GEBEDSAKE

Teologiese klankbord: Brevard S. Childs, The Book of Exodus; Terence E. Fretheim, Exodus; Iain Provan, Discovering Exodus; J. Alec Motyer, The Message of Exodus; Walter Brueggemann, Sabbath as Resistance; Johannes Calvin, Kommentaar op Eksodus; Nederlandse Geloofsbelydenis, Artikel 13; Heidelbergse Kategismus, Sondae 9-10, 38 en 50; die 2020-vertaling van die Bybel; en die Revised Common Lectionary vir 20 September 2026. Direkte aanhalings uit Calvin se Engelse kommentaar word uitdruklik as eie Afrikaanse vertalings aangedui.